

Як обгризання хвостів впливає на здоров'я свиней

Tips from American experts on how to solve the problem of pig swabs nibbling

За матеріалами
*Journal of
Animal Science*
(2017 р.) / Надано
компанією
«ХОГ СЛАТ
Україна»

Обгризання хвостів – поширена проблема, з якою стикаються свинарі, й ігнорування якої може призвести до серйозних захворювань тварин, а відтак – економічних втрат. Обгризання хвостів вважається ненормальною поведінкою, викликаною стресом. Основними факторами ризику фермери США називають незбалансоване харчування, поганий мікроклімат у приміщенні, щільну підлогу, скупчення великої кількості

голів біля годівниць, а також відсутність «іграшок».

На даний час найпоширенішим профілактичним методом боротьби з обгризанням хвостів є їх купіювання. В 2016 році в Університеті штату Міннесота (США) було проведено дослідження для оцінювання впливу купіювання хвостів на здоров'я та поведінку свиней.

Для експерименту було відібрано 240 поросят обох статей (породи ландрас, йоркшир, дюрк, середня вага – 25,7 кг). Одній половині поросят хвости купіювали

після народження. Інша половина залишилася з необрізаними хвостами. Поросят розмістили на 16 тижнів на відгодівлю в одному свинарнику окремими групами: 4 загони (по 30 тварин) – 120 поросят із купіюваними хвостами та 4 загони – 120 поросят із некупіюваними.

Деталі дослідження

Поросята народилися в маточнику. Свиноматки та поросята утримувалися в окремих станках

на підлозі з металевих решіток, покритих пластиком. Протягом 24-х годин після опоросу всі поросята були зважені. Їм обрізали зуби, закріпили на вухах бирки. Було проведено щеплення, хряки – кастровані. Для експерименту в половини поросят у кожному виводку провели процедуру купіювання. Інша половина виводку залишалася з хвостами. Купіювання проводилось на відстані від 1,3 см до 2,5 см від основи хвоста.

Поросят відлучили у віці 4-х тижнів і перевели в приміщення для дорощування. Свиней із різних виводків було змішано, після чого відсортовано за вагою та статтю. Площа кожного загону для поросят становила 0,34 м²/голову, за винятком місця, зайнятого годівницею. Підлога – щільна пластикова. Загін для поросят був обладнаний годівницею для сухого корму та напувалкою. У віці 9-ти тижнів свиней перевели в приміщення для відгодівлі і розмістили в загонах на 30 свиней із повністю щільною бетонною підлогою. Площа загону становила 0,72 м²/

голову, за винятком місця, зайнятого годівницею. Кожен загін був обладнаний годівницею для сухого корму і двома напувалками.

Протягом усього періоду відгодівлі не застосовувалися ні рактопамін, ні будь-які інші добавки, що сприяли б росту, щоб уникнути будь-яких можливих впливів на поведінку свиней, пов'язану з обгризанням хвоста. Комп'ютеризований контролер та система вентиляції забезпечували якість повітря і температуру приміщення, які найбільше відповідали контрольним показникам на кожному етапі утримання.

Від народження і до кінця дослідження свиней перевіряли принаймні один раз на день, щоб забезпечити вільний доступ до корму та води і проконтролювати наявність/відсутність слідів крові на хвостах та інших частинах тіла. Як тільки виявляли свиню зі слідами крові на хвості, вважалося, що в загоні розпочався спалах обгризання хвостів. За виникнення спалаху в усіх 8-ми загонах проводили оцінку пошкодження хвос-

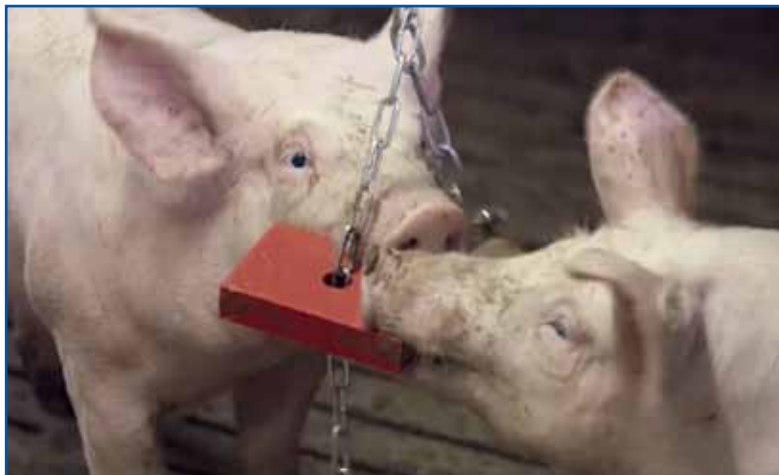
Класифікація обгризених хвостів свиней

Ушкодження хвостів оцінювали під час спалахів, коли вік свиней становив від 9 до 25 тижнів, використовуючи шкалу від 0 до 4, де: 0 – без пошкоджень, 1 – загоні ураження без слідів крові, 2 – наявність ран без ознак інфекції, 3 – наявність ран з ознаками інфекції або часткова втрата хвоста без ознак інфекції, 4 – часткова або повна втрата хвоста з ознаками інфекції.

тів. Для свиней у загоні зі спалахом рівень пошкодження оцінювали щодня, щоб стежити за розвитком ситуації. Свиней з оцінкою хвоста 3 або 4 вилучали до санітарних загонів. Свині з оцінкою хвоста 2 залишалися в загальній групі, але за ними ретельно спостерігали. Після переміщення до санітарних загонів свині перебували в них до моменту продажу або вилучення через погіршення здоров'я.

Обгризені хвости виявляли за допомогою візуальних спостере-

жень. За виявлення ушкоджень та слідів крові на хвості залучали двох кваліфікованих спеціалістів для підтвердження факту обгризання хвоста. Крім того, спеціалісти визначали свиней, які обгризали хвости, слідкували за їхньою поведінкою, маючи за мету визначити чинники, які провокують їх.

Дослідження було завершено, коли вага 10% свиней досягла 131 кг. Протягом усього періоду вівся регулярний контроль за продуктивністю тварин, для чого свиней в індивідуальному порядку зважували під час розміщення в загони для відгодівлі, а потім кожні 4 тижні і після закінчення експерименту. Крім того, відбирали зразки крові постраждалих та неушкоджених свиней для аналізу загального білка плазми крові, антитіл IgG та концентрації больової субстанції P (нейропептид із сімейства тахікінінів).

Що в підсумку

Протягом 16 тижнів періоду відгодівлі відбулося 15 спалахів обгризання хвостів, у тому числі 4 спалахи в загонах свиней із купійованими хвостами та 11 спалахів – у загонах свиней із некупійованими.

Серед свиней з обрізаними хвостами 53% взагалі не зазнали

ушкоджень хвостів (оцінка – 0) протягом усього періоду відгодівлі. На відміну від групи свиней із некупійованими хвостами, де тільки 11% тварин не мали ушкоджень хвостів протягом цього ж періоду. При цьому в 5% свиней із купійованими хвостами та 30% свиней із некупійованими були серйозні рани з ознаками потрапляння інфекції. 21% свиней із некупійованими хвостами були переведені до санітарних загонів. Таким чином відсоток свиней, які були відібрані для реалізації за повну вартість, був нижчим для свиней із некупійованими хвостами, ніж для свиней із купійованими. Порівнюючи з іншими свинями, потерпілі мали менший середньодобовий приріст ваги у віці від 17 до 21 тижнів.

У ході дослідження також спостерігалось підвищення концентрації білка та IgG у плазмі крові постраждалих свиней протягом 5 днів після ушкодження хвостів. Це є ознаками запалення, що свідчить про те, що обгризання хвоста можуть викликати запалення, призводити до абсцесів туші, що веде до її списання.

Експеримент підтвердив, що серед свиней з обрізаними хвостами було менше тварин із сер-

йозними ушкодженням хвоста проти свиней із необрізаними хвостами. Результати дослідження в цілому відповідають попереднім дослідженням впливу купіювання на поведінку та здоров'я свиней протягом періоду відгодівлі в умовах промислового виробництва.

Автори дослідження також визначили чинники, що призводять до спалахів обгризання хвоста. Серед них – решітчаста підлога, відсутність «іграшок» та скупчення тварин біля годівниці.

Обрізати чи ні?

Через турботу про здоров'я тварин Євросоюз забороняє обрізання хвостів на регулярній основі, тоді як у США та інших країнах це є загальноприйнятою практикою. Тим не менше, коли фермери не хочуть проводити купіювання, вони повинні забезпечити набагато кращі умови утримання свиней, щоб зменшити стрес. Зокрема, контролювати мікроклімат, харчування, поліпшити ветеринарний супровід.

Конкуренція між тваринами знижується шляхом сортування під час відлучення, коли свині з різних виводків змішуються й утримуються за розмірами тіл. Важливо переконатися, що в загоні достатньо простору для тварин, а також оперативно реагувати на спалахи обгризання хвостів.

Для цього необхідно негайно виконати такі дії:

- вилучити свиню, яка кусає;
- обробити рани свиней з обгризеними хвостами;
- додати свіжий допоміжний матеріал, такий як мотузки, гілки, паперові мішки, солома;
- перевірити доступ до води та їжі, ефективність роботи системи вентиляції.

